

Olen kahe täiskasvanud tütre ema ja ühe toreda poisi ja väikese vahva tüdruku vanaema.

Lõpetasin Tartu Riikliku Ülikooli meditsiinipsühholoogina.

Üle 30 aasta olen töötanud psühholoogi ja psühhoterapeudina, alguses Tartu Linna Lastepoliklinikus ja hiljem Tartu Laste Tugikeskuses, mille rajasime 25 a tagasi ja mis oli esimene omataoline keskus endistes Ida-Euroopa riikides. Algselt oli Keskus mõeldud väärkoheldud laste ja nende pereliikmete abistamiseks, kuid praeguseks on meie klientuuriks saanud paljud erinevate probleemidega lapsed ja noored. Meie õnneks hakkas just Tartu Laste Tugikeskuse sünniga samal aastal Sorse fond korraldama laste

väärkohtlemise treeninguid Budapestis, mis kestsid mitu aastat ja kus saime parimate spetsialistide poolt aastate jooksul väga hea aluse oma igapäevaseks tööks väärkoheldud laste ja noortega. Saadud teadmisi hakkasime kohe ka oma maal teistele spetsialistidele edasi andma.

Riikliku iseseisvuse saabumisel tekkis mul võimalus hakata õppima gestalt-teraapiat Skandinaavia Rahvusvahelises Instituudis, mille lõpetasin gestalt-psühhoterapeudina. Lisaks olen omandanud veel kliinilise seksuoloogi eriala, tänu millele saan töötada väga erinevate probleemidega laste, noorte ja täiskasvanutega.

Olen veendunud, et meie töös on teadmiste kõrval vähemalt samaväärse tähtsusega hoolimine ja armastus, suhtumine oma klientidesse austuse ja lugupidamisega, mille nad ka ära tunnevad ja vastavad avatuse ja usaldusega, mis soodustab ravi ja paranemist.

Oma igapäevatöös puutun päris sageli kokku perekodudesse ja teistesse institutsioonidesse paigutatud lastega, kes on sinna tavaliselt sattunud just koduse vägivalla või hooletusse jätmise tõttu. Nemad vajavad reeglina erilist palju tähelepanu, soojust ja hoolimist. Teen nendega teraapiat ja nõustan ka nende laste lähedasi ja institutsioonide personali.

Olen töötanud paralleelselt Tugikeskusega 5 a endisaegses Tervise Edenduse Keskuses (praegune Tervise Arengu Instituut) laste ja noorte vaimse tervise projekti juhina, millest on praeguseni kestma jäänud TORE liikumine meie koolides, aitasin kaasa Anatol Pikase koolikiusamisvastase meetodi „Ühise Mure Meetod“ maaletoomisele ja koolipsühholoogide koolitamisele sellega töötamiseks. Tollest ajast pärineb ka raamat "Hüperaktiivne laps", mille kirjutasime koostöös teiste lastega tegelevate spetsialistidega.

Tegelen oma igapäevase klienditöö kõrval ka loengute pidamisega, viimased kolm aastat olen TAI -s koos kolleegidega Tugikeskusest läbi viinud koolitusi

perevanematele laste arengust ja laste väärkohtlemisest. Samuti olen koos kolleegiga Tugikeskusest läbi viinud väärkohtlemise teemalisi koolitusi arstiteaduskonna üliõpilastele ning perearstidele nende täiendkoolituse raames.

Igal aastal püüan end oma erialal täiendada, see annab juurde kogemusi, teadmisi, paremaid võimalusi tööks klientidega.

Mul on kaksikõde Lea, kes töötab samuti psühholoogina, kellega saame jagada oma tööalaseid rõõme ja muresid.

Mulle meeldib mu töö väga, olen õnnelik, et kunagi selle eriala valisin.